

Перемогу здобуваємо разом

АНЖЕЛІКА ЛАБУНСЬКА ПРОДОВЖУЄ ДОПОМАГАТИ УКРАЇНСЬКИМ ВІЙСЬКОВИМ

НАРОДНИЙ депутат від 63 виборчого округу Анжеліка Лабунська опікується не лише матеріально-технічним забезпеченням військових у південно-східних регіонах України, але й допомагає тим, хто постраждав під час виконання бойових завдань. Анжеліка Лабунська, зокрема, уважно слідкує за перебуванням в опіковому центрі Романа Огурківського, мешканця с. Крилівка Андрушівського району.

Роман був мобілізований 19 березня 2014 року Андрушівсько-Попільнянським ОМВК Житомирської області до 26-ї Бердичівської артилерійської бригади. Опіки 3-го ступеня (75% тіла) отримав в середині травня під час вибуху військової самоходки в частині артбригади в Херсонській області.

З самого початку перебування Романа в Київському центрі термічних уражень та пластичної хірургії Анжеліка Лабунська знаходиться на зв'язку з головним лікарем

Козинцем Георгієм Павловичем та тримає на контролі ситуацію з лікуванням Романа Огурківського. Частиною ліків він забезпечується за рахунок держави завдяки постачанню з військового госпіталю. Проте значну частину з них А. В. Лабунська закуповувала самостійно, зокрема, антибактеріальний препарат кубіцин, розчин аміноплазмаль Гепа та ін.

Нагадаємо, що згідно з наявною інформацією на допомогу українським військовим фонд Анжеліки Лабунської

виділив близько 400 000 тис. грн. Ці кошти були спрямовані на придбання ліків, спорядження, устаткування для лікарень, харчі, акумулятори та фінансову підтримку сім'ям загиблих. А День Конституції Анжеліка Лабунська зустріла в частині 26-ї Бердичівської артбригади, що дислокується в Херсонській області. Окрім предметів першої необхідності та індивідуальних гігієнічних наборів, народний депутат привезла військовим 15 бронжилетів «Корсар М», що мають один з найвищих ступенів захисту в Україні, та медикаменти для військового госпіталю.

З продовженням активної фази АТО в Донецькій та Луганській областях Анжеліка Вікторівна також взяла під свою опіку військово частину УМВС України у м. Маріуполі. Вона особисто привезла військовим бронжилети, медикаменти, бінюки, тактичні пояси, розгрузки, захисні окуляри, предмети особистої гігієни та харчі.

«Мобілізовані хлопці докладають максимум зусиль для захисту цілісності нашої країни як на Сході, так і на Півдні України. Всі наші думки та молитви - лише про них, аби вони повернулися до своїх сімей живими і здоровими», - сказала народний депутат України Анжеліка Лабунська.

Оксана КВІТКА

ЖИТЕЛІ Андрушівщини щиро прагнуть, аби нарешті в Україні запанував мир і швидше закінчилися протистояння на південному сході держави. З тривогою в серці слідкуємо за подіями в зоні АТО і радіємо за жителів кожного населеного пункту, звільненого від терористів. Багатьом з них довелося залишити свої домівки і шукати прихистку в інших регіонах України, а іншим і повертатися в рідні місця буде нікуди, бо втратили житло. Але найціннішими, звісно, є людські життя, які згоріли у вогні збройного конфлікту...

Аби підтримати бойовий дух військовослужбовців, які беруть участь в антитерористичній операції, мешканці району постійно відправляють продовольчу та фінансову підтримку своїм землякам, що перебувають на Сході України. Нам не байдуже біль та горе тих, хто повертається в зруйновані міста без необхідних засобів для існування. Тому один з гуманітарних вантажів був нещодавно відправлений з Андрушівки жителям міста Слов'янська.

Півтонни макаронів передано для них ТОВ «Вниця» (директор А. В. Дідківський), а ТОВ «Андрушівський маслосирзавод» (О. Ю. Матвієнко) - тунну різних круп та 200 кг цукру. До обласної держадміністрації, яка координує збір допомоги мирним жителям Сходу України, продукти харчування доставив своїм транспортом приватний підприємець В. В. Симон (фото). Безкоштовні транспортні послуги при зборі вантажу надавав і приватний підприємець О. А. Проценко.

Валентина ВАСИЛЮК

З нагоди 24-ї річниці прийняття «Декларації про державний суверенітет України»

Через Декларацію про суверенітет - до Акту про державну незалежність

Незворотнім початком кінця СРСР стало проголошення його республіками у 1989-1990 роках декларацій про державний суверенітет. Верховна Рада УРСР 16 липня 1990 р. прийняла «Декларацію про державний суверенітет України». Документ, що складався з 10 розділів, проголошував «Державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах».

«Парад суверенітетів» став закономірним явищем у вибудованій від 30 грудня 1922 р. централізованій тоталітарній комуністичній системі управління всіма сферами життя республік Радянського Союзу, яка привела до ізоляції, духовного, господарського та економічного занепаду, тотальної русифікації, нехтування базовими правами та свободами громадян тощо.

Щодо УРСР, то створена ще на початку 1919 р. республіка формально була незалежною та суверенною за формою, але не за суттю. Фактично УРСР стала своєрідним прикриттям, яке давало можливість більшовицькій Росії вести повномасштабну війну проти Української Народної Республіки (УНР) та користуватись людським, промисловим, сільськогосподарським та іншими ресурсами України. Ще до створення СРСР Українська Соціалістична Радянська республіка була позбавлена суверенітету Раднаркомом РРФСР. Перший крок було зроблено 1 червня 1919 р. проголошенням Воєнно-політичного союзу радянських республік. Законодавчо цей союз оформлено декретом Всеросійського Центрального Виконавчого Комітету, а не міждержавною угодою. Наступним кроком стало оформлення 28 грудня 1920 р. Військово-господарського союзу між РРФСР та УРСР.

Декларація від 16 ли-

пня 1990 р. стала також своєрідним підсумком неформального суспільно-політичного руху, що особливо був помітним із 1987 р. у формі зібрань, мітингів та з'їздів. Інституційно цей рух був оформлений в асоціаціях, спілках, товариствах, клубах (Українська гельсінська спілка, товариство «Лева» (Львів), товариство «Меморіал», асоціація «Зелений світ», Культурологічний клуб, студентська організація «Громада» (Київ), а дещо пізніше в політичних організаціях, блоках та партіях (Рух, Українська народна демократична ліга, Український християнсько-демократичний фронт).

Фактично цей рух проходив по лінії Львів - Київ з дуже сильною громадською підтримкою на Тернопільщині, Івано-Франківщині та позитивним сприйняттям у інших областях Західної та Центральної України. Представництва деяких організацій були в усіх регіонах УРСР, а його головним рушієм стали «шістдесятники», дисиденти та українське студентство, а ідеї та напрямки діяльності знаходили підтримку і серед партійної номенклатури.

Ідейні засади цих масштабних суспільно-політичних зрушень обертались навколо вимог дотримання громадянських прав та свобод, плюралізму думок - гласності, захисту української мови, відродження забутих та заборонених сторінок української культури та історії з їх об'єктивною оцінкою, засудження злочинів сталінізму. Центральною темою була Чорно-

бильська катастрофа та її екологічні і соціальні виклики, з якими зіткнулось українське суспільство. З 1989 р., коли посилюлись робітничі страйки, активно обговорювалась й необхідність проведення економічних реформ.

Це народжувало та пробуджувало в суспільстві нові думки та ідеї, критичне мислення, запитання, сумніви тощо. Іншими словами, формувалась альтернативне інформаційне поле, що ніяк не вписувалося в ідеологічні штампи та форми радянської компартійної тоталітарної системи.

На цій хвилі в березні 1989 р. за результатами виборів до Верховної Ради СРСР обираються депутати не з числа еліти партійної номенклатури. Наступним видимим досягненням, яке посилює духовний суверенітет, стає законодавче оформлення державного статусу української мови 28 жовтня 1989 р.

У березні 1990 р. за результатами перших демократичних виборів до Верховної Ради УРСР було обрано більше ста представників націонал-демократичних сил, що зорганізувались у групу «Народна Рада» під керівництвом І. Юхновського. Завдяки цьому «Декларація про державний суверенітет» після 16 липня не була формалізована, а стала реальним шляхом до побудови незалежної держави. А вже комуністична більшість, яка голосувала за декларацію (з 385 присутніх на засіданні депутатів «за» проголосувало - 355; «проти» - 4; не взяла участі - 26 (18 з них не-

вдовзі звернулися до секретаріату сесії і попросили захарувати їхні голоси «за»), позиціонувала свої дії, як виконання резолюцій з'їзду КПУ, а її майбутнє - виходячи з останнього речення: «Принципи Декларації про суверенітет України використовуються для укладання союзного договору». Ці принципи втілювали в життя компартія спробувала через перший в історії СРСР всесоюзний референдум 17 березня 1991 р. На нього було винесено питання: «Чи вважаєте ви за необхідне збереження Союзу Радянських Соціалістичних Республік як оновленої федерації рівноправних суверенних республік, у якій будуть повною мірою гарантовані права і свободи людини будь-якої національності». В УРСР дане питання підтримало 70,2%, що було найменшим показником із 9 республік, де референдум пройшов. Через 8 місяців більше 90% громадян України на референдумі підтримали Акт незалежності України від 24 серпня 1991 р. З висоти 2014 р. така різка зміна позиції в 1991 р. пояснює всю складність державного будівництва.

За історичним значенням у новітній історії України Декларація по праву стоїть в одному ряду з Четвертим Універсалом Центральної Ради (22 січня 1918 р.), яким проголошувалась незалежність УНР, Актом Злуки УНР та ЗУНР (22 січня 1919 р.), Актом проголошення незалежності України (24 серпня 1991) та Конституцією (28 червня 1996 р.).

Ірина СУПРУН, заступник голови - керівник апарату Житомирської ОДА

ДОПОМОГИ ПОТРЕБУЄ ЖИТОМИРСЬКИЙ ДЕСАНТНИК ЮРІЙ ВЕСЕЛЬСЬКИЙ

20-річний військовослужбовець з 4-ї роти 95-ї окремої аеромобільної бригади Юрій Весельський 22 квітня цього року отримав важке поранення в зоні проведення антитерористичної операції.

Лікарі вже ампутували Юрію праву ногу. Він потребує термінового лікування за кордоном, що дозволить встановити протез та врятувати ліву нижню кінцівку.

Батько Юрія також бере участь в АТО. Мама, після двох операцій на серці, зараз доглядає в госпіталі свого сина.

Для лікування Юрія Весельського за кордоном потрібно понад 100 тис. євро. Прохання до всіх, хто може допомогти Юрію врятувати життя, долучитися до збору коштів на лікування та подальшу реабілітацію.

Номер картки у «ПриватБанку» мами Юрія Весельського - Косової Оксани Степанівни: **5168 7420 1198 0574**.

Прес-служба облдержадміністрації

«Український народ! Єднайся у своїй боротьбі, кріпись у своїй вірі!»

15 липня 2014 року виповнилось 70 років з часу постанови Української Головної Визвольної Ради (УГВР)

Вона була створена у 1944 році з ініціатииви керівництва Української Повстанської Армії з метою координації боротьби і представництва перед зовнішнім світом прагнення українського народу до власної державності. Міжнародна легітимність УГВР базувалася на організованій боротьбі українського народу на своїй території за самовизначення, самоуправління і державну незалежність.

Головою парламенту УГВР - Президентом був обраний Кирило Осмак, киянин, учасник національно-визвольних змагань 1917 - 1920 рр., член Центральної ради, кількаразовий в'язень російських тюрем, а Головою уряду - Роман Шухевич, Головний командир Української Повстанської Армії.

В універсалі УГВР до українського народу вказується: «Наша мета - Українська Самостійна Соборна Держава на українських етнографічних землях. Будемо боротися за те, щоб Ти, Український Народ, був володарем на своїй землі... На вівтар цієї боротьби кладемо свою працю і своє життя».

Урочисті заходи з нагоди 70-річчя створення Української Головної Визвольної Ради відбулися 13 липня в селі Сприня Самбірського району на Львівщині, де споруджено пам'ятник творцям УГВР.

Відзначення річниці УГВР є надзвичайно важливою подією, оскільки багато громадян нашої держави не володіють достовірною інформацією про її діяльність. Саме зараз настав час для консолідації українців навколо спільної історичної пам'яті. Діячі УГВР закликали нас усіх: «Український народ! Віримо, що ти будеш гідним спадкоємцем княжих дружинників і козацької слави! Героїчна боротьба твоїх предків за Українську державу - це для Тебе наказ. Тому кличемо до тебе: єднайся у своїй боротьбі, кріпись у своїй вірі!».

Прес-служба облдержадміністрації